

Mál nr. 266/2018**M og
váttryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A og
váttryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins B****Árekstur á Reykjanesbraut 13.8.2018.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 29.8.2018, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V1, dags. 17.9.2018.

Bréf V2, dags. 18.9.2018 ásamt athugasemdum ökumanns ökutækis B dags. 16.9.2018.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreið A og B með þeim hætti að bifreið B var ekið aftan á bifreið A á Reykjanesbraut nálægt Hlíðartorgi. Í tjónstilkynningu sem gerð var á vettvangi kemur fram að ökumaður A kveðst hafa verið að hægja ferð vegna hringtorgs framundan þegar bifreið B hafi verið ekið aftan á bifreið A. Ökumaður bifreiðar B kvað ökumann bifreiðar A hafa stöðvað án sýnilegrar ástæðu fyrir framan hann. Báðir ökumenn voru sammála á vettvangi um að engin bifreið hafi verið fyrir framan bifreið A. Í málinu liggur einnig fyrir yfirlýsing vegfaranda dags. 20. ágúst sl. um að hann hafi séð áreksturinn og að bílstjóri bifreiðar A „negldi á bremsuna“ og að það hafi ekki verið umferð á undan þeirri bifreið. M (ökumaður bifreiðar A) telur ökumann bifreiðar B bera alla ábyrgð á árekstrinum þar sem hann gætti þess ekki að hafa nægilegt bil milli bifreiða. M kveðst ekki hafa stöðvað á akbrautinni heldur hafi hægt ferð vegna hringtorgs framundan. Einnig vísar M til þess að vitni sé tengdasonur ökumanns B og því ekki óvilhallt vitni. V1 telur að ökumaður B eigi að bera alla sök og vísar til þess að vitni hafi ekki gefið sig fram á vettvangi áreksturs og það sé því ekki hægt að byggja á framburði þess. V2 telur sannað að ökumaður bifreiðar A hafi snögghemlað fyrir framan ökumann bifreiðar B án ástæðu og verði því að skipta sök til helminga.

Álit.

Ágreiningur er um málsatvik milli ökumanna bifreiða A og B. Vitni gaf sig fram við annan ökumann og gaf yfirlýsingu um málsatvikin varðandi áreksturinn. Ekki hefur komið fram ástæða til þess að draga þann framburð í efa eða nokkuð komið fram sem sýnir fram á að tengsl séu milli ökumanns bifreiðar B og vitnisins. Verður því að leggja framburð þess til grundvallar um málsatvikin. Því verður að telja að ökumaður bifreiðar A (M) hafi stöðvað bifreið sína án sýnilegrar ástæðu við akstur um Reykjanesbraut. Í 3. mgr. 36. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 kemur fram að ökumaður megi ekki að óþörfu aka svo hægt eða hemla svo snögglega að það tefji eðlilegan akstur annarra eða skapi hættu. Einnig er vísað til 2. mgr. 17. gr. laganna varðandi að draga snögglega úr hraða. Ökumaður bifreiðar B hefði hins vegar átt að fylgjast betur með umferð fyrir framan og hafa lengra bil á milli ökutækjanna til þess að geta brugðist við óvæntum aðstæðum. Í 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga er kveðið á um að ávallt skuli hafa nægilegt bil á milli ökutækja til þess að eigi sé hætta á árekstri þótt ökutækið á undan stöðvist eða dregið sé úr hraða þess. Ljóst er því af framangreindu að báðir aðilar sýndu af sér gáleysi í aðdraganda árekstursins. Málsatvik og málgögn bera ekki með sér að leggja eigi meiri sök á annan ökumanninn fremur en hinn. Verður því sök skipt til helminga.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli ökumanna bifreiða A og B.

Reykjavík, 16. október 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Jón Magnússon lögfr.